

EPISCOPIA BUZĂU ȘI CUCERIREA INDEPENDENȚEI DE STAT A ROMÂNIEI 1877-1878 (CONTRIBUȚII DOCUMENTARE)

***Conferențiar
univ. Dr.
CONSTANTIN I. STAN'***

În efervescența generală care a cuprins întreaga țară pentru dobândirea independenței de stat a României, s-au încadrat și locuitorii plaiurilor buzoiene. Fiii Buzăului și-au adus o contribuție importantă, efectivă pe câmpul de luptă. Încă de la începutul anului 1877 au fost încorporați 475 tineri recruți. Cei mai mulți dintre ei, 238, s-au instruit la Regimentul 8 Dorobanți Buzău. Această unitate militară făcea parte din Brigada a II-a Infanterie aparținând Diviziei 1 a Corpului I Armată. Din comuna buzoiană Brăiești au sosit la regimentul de dorobanți buzoian 14 tineri recruți². Ceilalți 237 recruți au fost repartizați la Garda Națională, la Escadronul 3 Călărași Buzău aparținând Regimentului 4 Călărași Prahova³. Tot acum au primit ordin de mobilizare 606 rezerviști din localitățile județului Buzău. O mare parte dintre ei au ajuns la Regimentul 8 Dorobanți. Aici, din 28 februarie 1877, s-au sistat din ordin superior toate concediile ofițerilor și subofițerilor, ei fiind chemați de urgență la batalioane și companii pentru a-i primi pe rezerviști, asigurându-le echiparea, cazarea, procesul de instrucție, hrană etc.⁴. Deplasarea ostașilor la unități se făcea cu dificultate. De aceea, comandanții de batalioane cereau autorităților locale

ARMATA ȘI BISERICA ÎN CONȘTIINȚA NEAMULUI ROMÂNESC

buzoieni să le trimită de urgență soldații reparați. Batalionul de miliție din orașul Buzău de pildă, conform documentelor vremii, reclamă că cinci soldați – Nicolae Neagu din Mlăjeț, Dobre Stroe și Petre Ioniță din Policiori, Ilie N. Pană din Bălănești și Grigore Botă din Gouidești, nu au sosit până la data de 28 mai 1877⁶. La 27 februarie 1877, comandantul Regimentului 4 Dorobanți din București reclama că soldații concentrați din județul Buzău nu au ajuns la unitățile sale⁶. Totuși, 45 de rezerviști buzoieni s-au prezentat la Regimentul 1 Geniu din capitală, alți 12 au completat efectivele Regimentelor 3, 6 și 7 linie⁷.

Râmnicenii au răspuns la rândul lor, cu entuziasm, la chemarea țării. Cei aproape 600 rezerviști au fost încadrați în Batalionul 2 din Regimentul 9 Dorobanți din localitate, ori în Escadronul 2 din Regimentul 6 Călărași, precum și în Regimentele 7 și 8 de linie⁸.

Cu toate că statul român a făcut eforturi financiare considerabile pentru echiparea, înarmarea și aprovizionarea armatei cu alimente, medicamente, haine, încălțăminte, dat fiind starea economică dificilă a țării, posibilităților financiare reduse, nu s-a putut realiza integral de la bugetul de stat necesarul de arme, alimente, îmbrăcăminte, animale. De aceea, s-a recurs la sprijinul populației care a fost mult peste așteptare. Astfel, pentru procurarea banilor necesari acoperirii plăților rechizițiilor s-au emis de către Ministerul de Finanțe bilete ipotecare în valoare totală de 26.260.000 lei garantate prin măsurile statului. Din această sumă s-a utilizat ceva mai mult de jumătate, adică 15.448.000 lei. Restul de 10.811.000 lei s-au folosit, potrivit statisticilor vremii, la construirea

liniei de cale ferată Buzău – Mărășești și pentru alte cheltuieli edilitare în anii 1879-1880⁹.

Până la data de 21 aprilie 1877, buzoienii au trimis 122 cai, din care 61 erau din donații. Într-un raport expediat în aceeași zi superiorilor din București, prefectul județului Buzău preciza că „astăzi s-au pornit și cei 7 cai, restul până la completarea numărului de 122 făcându-se prin rechiziții”¹⁰. În octombrie 1877, un fruntaș politic local, mare proprietar Ion Marghiloman, tatăl cunoscutului om politic conservator Alexandru Marghiloman, a donat 5 cai pentru armată, iar în vederea rechizițiilor a oferit alți 2 cai și 46 de bovine¹¹. În schimb, funcționarul Dimitrie Perictei, animat de un fierbinte patriotism, a venit în sprijinul armatei române, căci s-a angajat să îndeplinească, fără plată, timp de trei luni, funcția de intendent al spitalului militar nou înființat în orașul Buzău¹². De asemenea, comitetul de femei condus cu pricepere și devotament de buzoianca Zoe Carp, a expediat ostașilor 12.115 kg scamă, comprese, bandaje și alte materiale sanitare. Acest organism filantropic asigura din fondurile sale asistență sanitară la 16 soldați răniți sau bolnavi¹³.

În primele rânduri ale instituțiilor buzoiene care au sprijinit armata română în războiul neatârării s-a situat și Episcopia Buzău. La începutul lunii mai 1877 impunătoarea clădire a Seminarului Teologic „Chesarie Episcopul” situată în incinta Palatului Episcopal și a catedralei a găzduit un spital militar rus destinat soldaților și ofițerilor răniți ori bolnavi aflați pe front. Primăria orașului Buzău a asigurat din bugetul propriu încartiruirea celor treizeci de

medici ruși care deserveau această instituție sanitară¹⁴. De asemenea, în localul Spitalului „Gârlași” (Maria Minculeasa) aflat din anul 1873 sub patronajul Episcopiei Buzău și condus de medicul primar George Constantinescu, funcționau 40 de paturi destinate tratării răniților și bolnavilor militari¹⁵.

Concomitent, pentru nevoile armatei, căci soseau tot mai mulți răniți, și-a deschis porțile, pe 1 noiembrie 1877, un spital militar având 20 de paturi la conacul moșiei „Gârlași” proprietatea lui E. Gherman și a ginerelui ei maiorul Alexandru Robescu. Acest așezământ medical era întreținut de primăria buzoiană. Directorul spitalului solicita de altfel, pe 6 ianuarie 1878, printr-o adresă, primarului, achitarea sumei de 262 lei și 14 bani cu care să plătească cheltuielile de întreținere. Din această sumă, 100 de lei reprezentau medicamentele deja achiziționate, dar neachitate, iar restul urmau să fie utilizați pentru hrană, combustibilul destinat încălzirii localului¹⁶. Primăria orașului Buzău nu a putut achita suma cerută și de aceea directorul spitalului a intervenit pe lângă prefectura de județ. Aceasta a înaintat pe 27 februarie 1878 primăriei buzoiene o adresă pentru acoperirea cheltuielilor în vederea întreținerii bolnavilor pe primele șapte zile din luna februarie 1878¹⁷.

Spitalul „Gherman” a funcționat până la data de 1 mai 1878, deși se mai aflau internați aici răniți. Proprietarii au făcut presiuni pentru închiderea acestui așezământ medical, deoarece clădirea era neîngrijită, suferise numeroase stricăciuni. De aceea, primăria din Buzău a trebuit să cheltuiască 223 lei și

61 bani pentru efectuarea reparațiilor¹⁸. De menționat că la spitalul „Gherman”, cu aprobarea Episcopiei buzoiene, a activat cu bune rezultate părintele Petru N. Economu. El s-a preocupat de îngrijirea spirituală a bolnavilor și răniților, cărora le adresa permanent cuvinte de încurajare, alinându-le suferințele sau dându-le ultima împărtășanie celor aflați în ultimele clipe de viață¹⁹.

Episcopia de Buzău și primăria orașului au făcut eforturi susținute pentru mărirea numărului de paturi în spitale și încadrarea lor cu personal de îngrijire. La 15 octombrie 1877 directorul general al serviciului sanitar al județului Buzău, dr. Capșa, a emis un ordin în care cerea primăriei buzoiene să mărească de urgență numărul de paturi în spitale, întrucât vor sosi foarte curând și alți răniți de pe câmpurile de luptă²⁰.

Având în vedere această situație, prin adresa nr. 410 din 27 octombrie 1877, episcopul eparhiei Buzău, Inochentie Chițulescu, informa pe starețul mănăstirii Ciolanu că „ostașii români răniți sau bolnavi în războiul actual reclamă ajutorul nostru în sufletele lor”. Din motivul amintit, înaltul prelat sublinia mai departe: „Clerul monahal nu poate rămânea înapoia celorlalte. De aceea, scrie-mi ca imediat să compui și să trimiți o listă de 20 de persoane dintre frații și monahii din mănăstire care se vor găsi mai îndemânatici în căutarea bolnavilor ostași din spitalele stabilite și ambulanțe cărora le vei arăta a se pregăti și cu necesarul de haine și primeneli a sta gata până la al doilea ordin.

Le vei arăta că întrucât privește nutrimenul, găzduirea și transportul lor de la Buzău înainte și pentru timpul cât vor fi în serviciu, acestea se vor procura de statu²¹. În data de 27 martie 1878 același episcop, I. Chițulescu, a înaintat adresa nr. 120 stareței de la mănăstirea Rătești, aducându-i la cunoștință că: „Spitalul Gârlași de sub Epitropia noastră întreținând 24 de soldați răniți în războiul de peste Dunăre are multă nevoie de scamă pentru oblojirea rănilor. Scriem dar ca să propunem ca celor a se îndeletnici grabnic cu facerea de scame, de pânzeturii vechi curate, înaintând-o rânduri - rânduri în primirea noastră.

Aștept de la stăruința enoriașilor și de la zelul cuvivoaselor a avea această ofertă, cu bunăvoință din partea voastră²².

În același timp, Episcopia Buzău s-a preocupat și de găzduirea unor ostași români. Militarii însărcinați cu păstrarea liniștii și ordinii în oraș au fost cazați din ordinul P.S. Inochentie Chițulescu în clădirea mănăstirii Banu din localitate²³.

Totodată, conducerea Episcopiei buzoiene a avut în vedere sprijinirea materială a trupelor. Într-o chemare a lui I. Chițulescu adresată la 12/24 iunie 1877 mănăstirilor din subordine, se subliniază necesitatea ajutorării forțelor militare românești: „Armata română - sublinia documentul - fiind în război are multă nevoie de ajutoarele și încurajarea

Mănăstirea Rătești

noastră, a tuturor”. Episcopul buzoiian chema de asemenea pe toți slujitorii acestor lăcașe de cult ca „pe lângă rugăciunile de toate zilele, în biserică pentru biruința contra dușmanilor creștinătății să contribuiască din micile lor mijloace spre alinarea durerilor celor răniți în luptă”. În continuare apelul îndemna ca în mănăstiri să se strângă scamă, îmbrăcăminte, încălțăminte, lenjerie: „Veți spune dar - nota documentul - să se ocupe în mănăstiri cu facerea de scame, de rufării purtate, dar curate, de olandă, acre împreună cu alte oferte de bani sau obiecte după puterea și bunăvoința fiecăruia, să le trimiteți Episcopiei cu liste comune de ofertare spre a le înainta autorităților competente²⁴.

Această chemare a avut un larg ecou în rândurile bisericilor și mănăstirilor, unde a început o neobosită activitate de colectare. Documentele inedite, toate listele de oferte, dovedesc spiritul de care erau animate măicuțele și călugării. Era în fond un răspuns de suflet la apelul lansat de P.S. Inochentie Chițulescu. Din micile lor economii ei au strâns sume importante de bani și cantități apreciabile de produse până pe 22 iunie 1877, monahii de la mănăstirea Poiana Mărului au strâns suma de 60 de lei și 10 bani²⁵. Fiind mai numeroși, călugării de la Mănăstirea Ciolanu au oferit 150 de lei, 2 cearceafuri de olandă, 2 de americă, 1 cămașă de olandă, 2 cămăși de pânză de casă, 1 cămașă de americă, 6 perechi ciorapi etc.²⁶. Schitul Rogozu a donat și el suma de 20 de lei și 29 bani, iar maicile de

la Schitul Cotești din județul Râmnicu Sărat au depus suma de 52 de lei. Schitul Găvanu nu a rămas nici el mai prejos, căci a dăruit suma de 78 de lei. La 16 iunie 1877, Mănăstirea Rătești a predat o oca (un kilogram) și jumătate de scamă, 33 caturi de pânză, 3 perechi de ciorapi, 2 fețe de pernă, 4 prosoape și 2 cearceafuri²⁷.

La 20 august 1877, cu adresa nr. 313, Episcopul de Buzău, I. Chițulescu a expediat Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice suma de 429 de lei și 65 de bani împreună cu un pachet voluminos conținând: cămăși, ciorapi, lenjerie, prosoape, veselă, materiale sanitare. „În urma apelului adresat de mine – se afirmă în document – comunitatea mănăstirilor din Eparhia Buzău oferă un ajutor ostașilor români aflați în război: bani, obiecte și diferite pânzetur, avem onoarea a le înainta într-un pachet ministerului de resort să confirme primirea banilor și materialelor printr-un mesaj de răspuns”²⁸. Ministerul de Război, care era beneficiarul banilor și materialelor, a răspuns prin adresa nr. 5763 din 29 septembrie 1877, precizând că: „Pachetul, lada și gropul cu suma de 429 lei și 65 de bani proveniți din lista înaintată Prea Sfinției voastre pe lângă adresa nr. 318 s-a primit de la Minister și s-au înmănat D-lui Ministru de Resbel, cunoscând totodată că am luat dispozițiuni a se publica în Monitorul Oficial al statului mulțumiri persoanelor pentru ofrandele făcute în folosul Armatei române”²⁹.

La îndemnul preoților, călugărilor și călugărițelor, ca urmare a apelurilor repetate ale autorităților guvernamentale, numeroși buzoieni și buzoience au făcut numeroase donații. Astfel, tânăra Zamfira Iorgulescu de numai 12 ani, din Buzău, fiica lui Nicolae Iorgulescu, a trimis o oca de scamă con-

ducerii Crucii Roșii Române din București³⁰. La rândul ei, Olga Costinescu, tot din orașul Buzău, a oferit armatei române 500 grame scamă, 100 fitiluri pentru lămpi cu petrol, 10 bandaje, 4 comprese. Cleopatra Codreanu, din aceeași localitate, a donat 900 grame scamă, 54 bandaje, 53 comprese, 3 prosoape ostașilor români³¹. În schimb, Ecaterina Ungureanu, moașa Ecaterina Herescu din plaiul Pârscov, au donat câte 1.500 grame scamă, iar alte 600 grame au venit de la Anica Popescu din comuna Păltinei, aflată în munții Buzăului³². Grigore C. Alexandru, proprietar din comuna buzoiană Merei, a contribuit cu suma de 200 de lei. Artistul Paul Jurjescu, lăutar din Mizil, a oferit pe 1 august 1877 – 32 de lei pentru întreținerea armatei³³. Exemplele din fericire pot continua.

Acțiunea de susținere a războiului pentru cucerirea independenței de stat a cunoscut o intensitate deosebită după apelul lansat pe 7 septembrie 1877 de ministrul român de Externe, Mihail Kogălniceanu, care afirma cu multă tristețe: „Avem brațe, dar nu avem puști”, solicitând populației să contribuie financiar sau cu produse în mod benevol pentru cumpărarea de arme. Nevoia stringentă de puști moderne, în special de tipul american „Peabody Martini” a fost demonstrată de luptele aprige din fața redutei Grivița, unde armele cu un randament scăzut deținute de armata română au constituit un impediment serios pentru forțele noastre armate în condițiile înzestrării cu armament superior a trupelor inamice.

Încă din data de 1 septembrie 1877, cetățenii orașului Buzău au hotărât strângerea sumelor necesare cumpărării a 2.000 de puști moderne „Peabody Martini”. Cu acest prilej s-a ales un comitet însărcinat cu adunarea banilor având în frunte pe Grigore C. Monteoru în calitate de președinte, Costache Ciochinescu vicepreședinte,

E.M. Mehtupciu, N.I. Constantinescu, N. Proper, Ștefan Anastasiu secretari³⁴. În ziua de 7 septembrie 1877, Episcopul de Buzău a expediat o adresă preoților, călugărilor și călugărițelor din eparhie. El a înfățișat și de data aceasta situația foarte dificilă în care se afla România, nevoia acută de armament performant, de calitate: „Cunoaștem strămtorarea casei statului în acest timp de grele încercări pentru țară. Apelul ce în toată țara se face la generozitatea binevoitorilor cetățeni ca să contribuie fiecare cât poate în acest scop”. În final, materialul îndemna pe toți slujitorii bisericilor și mănăstirilor, pe enoriași, să contribuie cu orice fel de produse sau obiecte ce s-ar putea îndată vinde și preface în bani care se vor preda Episcopiei³⁵.

Apelul P.S. Inochentie Chițulescu s-a bucurat de succes deplin. Numeroși preoți, călugări și călugărițe au răspuns cu entuziasm la chemarea superiorului lor. La 8 decembrie 1877, spre exemplu, protoieria districtului Rm. Sărat, prin protoierul (protopopol) Ilie P. Iconomu anunță Sfânta Episcopie a Buzăului de care aparține, că s-au adunat 160 de lei și 3 bani în șapte liste de subscripție³⁶. La rândul lor, cei 24 de preoți din orașul Buzău au oferit suma de 715 de lei. Slujitorii Altarului din județul Buzău au colectat suma de 375 de lei³⁷. Importante fonduri financiare au trimis schiturile și mănăstirile. În total s-au adunat la Episcopia Buzău pentru cumpărarea de arme 2.414 de lei³⁸.

Paralel cu aceste acțiuni s-a continuat activitatea privind colectarea de haine, lenjerie, pânzetur, ciorapi, prosoape. La 24 octombrie 1877, Episcopia Buzăului preda 150 grame scamă, 24 perechi ciorapi de lână, 140 coți de pânză, 42 prosoape, 30 coți flanele, 6 coți postav șa.³⁹

Activitatea neobosită desfășurată de Episcopia buzoiană era apreciată de orga-

ARMATA ȘI BISERICA ÎN CONȘTIINȚA NEAMULUI ROMÂNESC

nele administrative locale. La 11 noiembrie 1877, prin adresa nr. 14168 prefectul județului Buzău mulțumea Episcopului Inochentie Chițulescu „pentru sentimentele patriotice de care ați fost animat, rugându-vă a binevoii să dispuneți ca să se exprime asemenea mulțumire persoanelor cuprinse în lista primită cu chitanța prea Sfinției Voastre adresă”⁴⁰.

La îndemnul preoților, dar și ca urmare a patriotismului de care erau animate, o serie de comunități buzoiene au răspuns cu mult entuziasm inițiativei colectării de bani în vederea cumpărării de arme performante. Locuitorii comunei Cilibia din plasa Câmpu, au creat un comitet local care și-a propus strângerea banilor necesari cumpărării a 10-15 puști „Peabody Martini”⁴¹. Mai optimist era însă subprefectul plaiului Pârșcov. El a întemeiat un organism similar ce avea menirea colectării de mijloace financiare pentru achiziționarea a 50 de puști americane⁴². Asemenea comitete locale s-au înființat și în alte comune, precum Padina, Cioranca, Brăiești etc. Listele de subscripție pentru procurarea armelor s-au închis la Buzău pe 20 noiembrie 1877, totalizând suma de 139.417 de lei, superioară celei propusă, având în vedere că o pușcă costa 60 de lei⁴³.

Unii clerici buzoieni au cerut să meargă pe front. Amintim aici cazul arhimandritului Calinic Popovici, starețul Mănăstirii Nifon, care s-a oferit „cu toată bunăvoința a merge în mijlocul luptătorilor”, unde dorea „a încuraja și a face rugăciuni în calitate de preot”. El își motiva atitudinea prin faptul că „proclamarea independenței este o hotărâre de mult dorită de fiii României, iar Țara liberă și independentă nu poate sta fără luptă”. Mai departe, voluntarul stareț considera, pe bună dreptate, că „România are astăzi trebuință de concursul și brațul fiecărui Român”⁴⁴.

În afară de acest ajutor material deosebit de prețios, slujitorii Episcopiei Buzău au acordat sprijin spiritual neprecupețit și dezinteresat. În catedrala episcopală s-au organizat numeroase slujbe care au contribuit la ridicarea moralului luptătorilor pregătiți să plece pe front și al populației care aștepta îngrijorată vești de pe câmpul de război. La una dintre ele, ținută la 30 noiembrie 1877 în cinstea căderii Plevnei au participat și reprezentanții autorităților locale⁴⁵.

Activitatea Episcopiei Buzăului pusă în slujba sprijinirii eforturilor întregului popor pentru victoria finală este extrem de bogată. Noi am prezentat doar aspectele mai importante. Ea are desigur un profund caracter patriotic, înscriindu-se în largă acțiune organizată și pe plaiurile buzoiene, precum și în marele front ce a cuprins întreaga țară românească în timpul războiului pentru neatârnamare.

Anexa nr. 1

Adresa nr. 168 din 12 iunie 1877 înaintată mănăstirilor din Eparhie de Episcopul Buzăului Inochentie Chițulescu⁴⁶

Armata română fiind în războiu are multă nevoie de ajutoarele și încurajarea noastră a tuturor. Apelăm dar prin cuviosia Voastră, ca pe lângă rugăciunile din toate zilele în biserică pentru biruința contra dușmanilor creștinătății să contribuiască din micile lor mijloace spre alinarea durerilor celor răniți în luptă. Veți pune dar ca să se ocupe în mănăstire cu facerea de scamă, din rufării purtate, dar curate, de olandă, dar care împreună cu cele oferite în bani sau obiecte după puterea bunăvoinței fiecăruia să le trimiteti Episcopiei cu liste cu nume de ofertări, oferte spre a le înainta autorităților competente.

P.S. Inochentie Chițulescu

Anexa nr. 2

Scrisoarea trimisă la 22 iunie 1877 de călugărul Ghenade, superiorul mănăstirii Poiana Mărului P.S. Episcopului Inochentie Chițulescu⁴⁷

Prea Sfinte Stăpâne,

În urma ordinului Prea Sfinției Voastre nr. 172 pe de o parte am luat măsuri de urgență a se face rugăciuni în biserică în toate zilele pentru biruința vrăjmașilor României, iar pe de alta, făcând apel către Soboru am contribuit mulți din Monahi după cum se constată din alăturata listă.

Urmează dar pe lângă această sumă de lei 68 și 10 bani, cât am strânsu, și vă rog respectuos să binevoiți a-i trimite locului cuvenit.

Primiți vă rog Prea Sfinte încredințarea deosebitului meu respect.

Sperior Ghenade

22 iunie 1877

Înaltu

Prea Sfântul Episcopului Buzăului.

Anexa nr. 3

Adresa nr. 313 din 20 august 1877 a Episcopiei Buzăului către Ministerul Cultelor și Instrucțiunii⁴⁸

Domnule Ministru,

În urma apelului adresat de noi clerul monahal, comunitatea mănăstirilor din eparhia Buzău oferă un ajutor ostașilor români aflați în

război, bani, obiecte și diferite specii de pânzărie, avem onoare de a le înainta într-un pachet, una ladă și un gropu cu bani.

Totalul nostru, după cum anume eu însu-mează în această listă este: 429 lei și 65 bani, 2 bandaje, 7 cămăși, 2 perechi izmene, 66 coți pânză, 7 cearcafuri, 94 prosoape, 75 șervete, 7 perechi ciorapi, 591 linguri de lemn, 9 fețe de pernă, 7 solnițe de lemn, 2 basmale, 1 față de masă și una perină mică.

Vă rugăm Domnule Ministru ca pe de o parte să ne răspundeți de a lor primire, iar pe de alta să ordonați a se înainta autorităților competente.

Binevoii vă rog Domnule Ministru a primi asigurările noastre de înaltă considerație.

Episcop (ss indescifrabil)

Director (ss indescifrabil)

Domnului Ministru Secretar de Stat de la Departamentul Cultelor și Instrucțiunii Publice

Anexa nr. 4

Adresa nr. 5763 din 29 septembrie 1877 expediată de Ministerul de Război Episcopului de Buzău Inochentie Chițulescu⁴⁹

Prea Sfinte Părinte,

Pe lângă adresa sub nr. 377 primindu-se suma de lei cinci sute (500) ce ați oferit pentru întâmpinarea ostașilor români răniți în război.

Pachetul, lada și gropul cu suma de lei 429 și 65 bani, proveniți din lista înaintată de Prea Sfinția Voastră s-au primit de la Minister și s-au înmânat la Ministru de Resbel, cunoscând totodată, că am luat dispozițiunea a se publica în „Monitorul Oficial” al statului mulțumiri persoanelor pentru ofrandele făcute în folosul Armatei Române.

Ministerul de Război vă arată mulțumirile sale pentru această ofrandă.

Primiți vă rog Prea Sfinte Părinte asigurarea prea deosebitei mele considerațiuni.

Director Serviciu (ss indescifrabil)

Șeful biroului (ss indescifrabil)

Prea Sfinției Sale Episcopul de Buzău

Anexa nr. 5

Adresa nr. 410 din 27 octombrie 1877 a Episcopului Inochentie Chițulecu către starețul Mănăstirii Ciolanu⁵⁰

Prea Cuvioase Superioare!

Ostașii români răniți sau bolnavi în războiu actual reclamă ajutorul nostru în suferințele lor. Clerul monahal nu poate rămâne înapoia celorlalte. De aceea, 20 de persoane pentru frați și monahii acei din Mănăstire care vor pași mai îndemânatici în căutarea bolnavilor ostași din spitale stabilite și ambulante cărora le vei arăta a se pregăti și cu necesarul de haine și primeneli a sta gata până la al doilea ordin.

Le vei arăta că întrucât privește nutrimen-tul, găzduirea și transportul de la Buzău înainte și pe timpul ce vor fi în serviciu, acestea se vor procura de statu.

Episcop (ss indescifrabil)

Director

(ss indescifrabil)

Anexa nr. 6

Adresa nr. 14168 din 11 noiembrie 1877 expediată Episcopului Buzăului Inochentie Chițulescu de Prefectura județului Buzău⁵¹

Prea Sfinte,

Ofrandele cuprinse în adresa Prea Sfinției

Voastre nr. 1423, primindu-se, cu onoare în numele guvernului, vă exprimăm Prea Sfinte mulțumirile pentru sentimentele patriotice de care ați fost animați, rugându-vă a binevoi să dispuneți ca să se exprime asemenea mulțumiri persoanelor cuprinse în lista primită cu citata Prea Sfinției Voastre adresă.

Binevoii vă rog Prea Sfințite a primi asigurarea prea distinsei noastre considerațiuni.

Prea Sfinției Sale Prefect,

Părintele Episcop al Eparhiei Buzău(ss indescifrabil)

Anexa nr. 7

Adresa nr. 7448 din 29 noiembrie 1877 a subprefectului Plasei Pârscov către primarul comunei Brăiești privind Te Deum-ul din 30 noiembrie⁵²

România 29 noiembrie 1877

Subprefectura Pârscov

Nr. 7448

Domnule Primar,

Consecință a telegramei Prefectului nr. 15046, vă invit domnule Primar a publica la moment că Plevna a căzut predându-se Osman cu toată armata sa. Totodată veți veghea a se celebra un Te Deum pentru luarea Plevnei pe la bisericile din acea comună mâine 30 curent unde veți fi prezent cu funcționarii autorităților locale.

Primiți domnule Primar asigurarea distinsei noastre considerațiuni.

Semnat Subprefect

(ss indescifrabil)

ARMATA ȘI BISERICA ÎN CONȘTIINȚA NEAMULUI ROMÂNESC

Anexa nr. 8

Adresa protoereului Ilie P. Iconomu al Districtului Râmnicu Sărat nr. 270 din 8 decembrie 1877 P.S. Episcopului Inochentie Chițulescu⁵³

Protoeria Districtului
Râmnicu Sărat nr. 270
Anul 1877, Decembrie, 8

Prea Sfinte Stăpâne,

În consecința ordinelor Prea Sfinției Voastre nr. 356 și 407 cerându onorabilului comitetu instituitu pentru cumpărarea de arme optu liste și dându-mi-se din care șapte le-am dat Proistoșilor respectiv, iar una rămânând pe seama Sub Scrisului, cu care punând tot zelul și activitatea a se aduna bani pentru cumpărarea de arme, abia s-au adunat în cinci liste primite de la Proistoși și una Sub Scrisului suma de una sută șizeci lei și trei bani, după la cei ce-au avut bunăvoința a da, căci clerul are contribuții cu asemenea dare către Primarii respectivi având de mai înainte asemenea liste, iar două liste nu s-au primit nici până acum. De la Proistoși, după mai multe cereri ce le-am făcut arătați banii sau înaintați domnului Președinte al Comitetului instituit pentru aceasta ei împreună cu listele. Pe lângă adresa acestei protopopii nr. 244 despre a căror primire elaborându-mi chitanța sub nr. 329. Pentru care dreptu rezultatu la menționatele adrese supus eu profund respectu la cunoștință.

P.S. Vostre spre știință

Binevoiți vă rog Prea Sfinte Stăpâne a primi încredințarea prea deosebitei mele considerații

Protoereu Ilie P. Iconomu

Anexa nr. 9

Adresa nr. 120 din 27 martie 1878 expediată de P.S. Episcopul Inochentie Chițulescu stareței Mănăstirii Rătești⁵⁴

Cuvioasă Superioară,

Spitalul Gârlași de sub epitropia noastră întreținând 24 de soldați răniți în războiul de peste Dunăre are multă nevoie de scamă pentru oblojirea răniților. Scriem dar ca să propunem celor a se îndeletnici

grabnic cu facerea de scamă, de pânzeturi vechi curate înaintându-rânduri, rânduri în primirea noastră.

Aștept de la stăruința enoriașilor și de la zelul cuvioaselor a avea această ofertă cu bunăvoință din partea voastră.

Episcop,
I. Chițulescu.

BUZĂU BISHOPRIC AND THE CONQUEST OF THE STATE INDEPENDENCE OF ROMANIA 1877-1878 (DOCUMENTARY CONTRIBUTIONS)

The article presents information regarding the support offered by Buzău Bishopric to the Romanian Army in the period of the Independence War.

Keywords: Independence War, Buzău Bishopric, battle field, Inochentie Chițulescu, Romanian Army

NOTE

1 Universitatea „Dunărea de Jos”, Galați.

2 Arhivele Naționale Buzău (în continuare se va cita Arh. Naț. Buzău), Fond Primăria comunei Brăiești, dosar nr. crt. 78/1877, ff. 8-10.

3 *Războiul pentru independența națională. Documente militare*, Editura Militară, București, 1971, p. 132.

4 Arh. Naț. Buzău, Fond Primăria comunei Brăiești, dosar nr. crt. 78/1877, f. 3.

5 *Ibidem*, f. 104.

6 *Ibidem*, f. 3; Constantin I. Stan, Valeriu Nicolescu, *Buzăul și Râmnicu Sărat în războiul neatârării (1877-1878)*, Editgraph, Buzău, 2007, p. 50.

7 Arhivele Naționale Istorice Centrale (în continuare se va cita A.N.I.C), Fond Ministerul Afacerilor Interne (în continuare se va cita M.A.I) comunele, dosar nr. crt. 106/1877, f. 5.

8 „Monitorul Oastei”, nr. 3, din 9 februarie 1877, pp. 127-128; Pantelimon Dascălu, *Aspecte ale contribuției militare a Buzăului în războiul de independență*, în „Mousaios”, II/1978.

9 *Documente privind istoria României. Războiul pentru independență* (în continuare se va cita D.I.R. - R.I.), vol. VI, Editura Academiei Române, București, 1953, pp. 459-460.

10 A.N.I.C, Fond M.A.I. Com., dosar nr. crt. 489/1877, f. 213.

11 *D.I.R.-R.I.*, vol. II, Editura Academiei Române, București, 1952, p. 323.

12 *Idem*, vol. VII, București, 1954, p. 6; Valeriu Nicolescu, *Contribuția militară și materială a județului Buzău la războiul de independență*, în „Mousaios”, IX/2004, p. 253.

- 13 D.I.R.-R.I., vol. VI, p. 363.
- 14 *Idem*, vol. VII, pp. 459-460; Dimitrie Gh. Ionescu, *Istoria orașului Buzău din cele mai vechi timpuri până în prezent*, Editura Litera, București, 1979, p. 163.
- 15 Arh. Naț. Buzău, Fond Primăria orașului Buzău, dosar nr. crt. 2/1878, f. 40.
- 16 *Ibidem*, f. 1.
- 17 *Ibidem*, f. 9.
- 18 *Ibidem*, f. 46, 51; vezi și Radu Antofie, *Un spital sub epitropia episcopilor de Buzău* în vol. *Spiritualitate și istorie la întorsura Carpaților*, tom I, sub îngrijirea lui Antonie Plămădeală, Editura Episcopiei Buzău, 1983, p. 141.
- 19 Arh. Naț. Buzău, Fond Primăria oraș Buzău, dosar nr. crt. 2/1878, f. 21.
- 20 D.I.R.-R.I., vol. VII, p. 258; V. Nicolescu, *op. cit.*, în „Mousaios”, IX/2004, p. 253.
- 21 Arh. Naț. Buzău, Fond Mănăstirea Ciolanu, dosar nr. crt. 1/1877, f. 81.
- 22 *Idem*, Fond Mănăstirea Rătești, dosar nr. crt. 1/1878, f. 17.
- 23 *Idem*, Fond Episcopia Buzău, dosar nr. crt. 2/1877, f. 13.
- 24 *Ibidem*, f. 1.
- 25 *Ibidem*, f. 8.
- 26 *Ibidem*, f. 12.
- 27 *Ibidem*, f. 17; Gabriel Cocora, *Contribuția monahilor din Episcopia Buzău la susținerea războiului de independență*, în „Îndrumător bisericesc”, Episcopia Buzău, nr. 6/1987, pp. 4-8.
- 28 Arh. Naț. Buzău, Fond Episcopia Buzău, dosar nr. crt. 2/1878, f. 34.
- 29 *Ibidem*, f. 35.
- 30 A.N.I.C., Fond M.A.I.Com, dosar nr. crt. 490/1877, f. 12.
- 31 D.I.R.-R.I., vol. VII, p. 681; C. I. Stan, *Acțiuni ale buzoienilor în sprijinul războiului pentru cucerirea independenței de stat a României (1877-1878)*, în „Mousaios”, vol. VI/2001, p. 247.
- 32 *Ibidem*.
- 33 A.N.I.C., Fond M.A.I.Com, dosar nr. crt. 4897/1877, ff. 410, 440-441, dosar nr. crt. 4902/1877, f. 212.
- 34 *Apud* V. Nicolescu, *Contribuții buzoiene la războiul de independență*, în „Școala buzoiană”, Buzău, 1977, p. 72.
- 35 Arh. Naț. Buzău, Fond Episcopia Buzău, dosar nr. crt. 3/1877, f. 3.
- 36 *Ibidem*, f. 3.
- 37 *Ibidem*, f. 5.
- 38 *Ibidem*.
- 39 *Ibidem*, dosar nr. crt. 2/1877, f. 37.
- 40 *Ibidem*, f. 38.
- 41 Constantin Gh. Dumitrescu (editor), *Material documentar privind viața orașului Buzău*, (Manuscris depus la Arhivele Naționale Buzău), vol. II, f. 402.
- 42 *Ibidem*, f. 403.
- 43 Gabriel Cocora, *Pentru libertate și unitate. Studii, articole și documente de istorie buzoiană*, Editura Litera, București, 1983, p. 97.
- 44 *Ibidem*, pp. 99-100; *Pagini din lupta poporului român pentru independență națională 1877-1878*, Editura Politică, București, 1967, pp. 118-119.
- 45 Constantin Gh. Dumitrescu, (editor), *op.cit* (mss.), vol. II, f. 384.
- 46 Arh. Naț. Buzău, Fond Episcopia Buzău, dosar nr. crt. 2/1877, f. 1.
- 47 *Ibidem*, f. 8.
- 48 *Ibidem*, f. 12.
- 49 *Ibidem*, f. 35.
- 50 Arh. Naț. Buzău, Fond Mănăstirea Ciolanu, dosar nr. crt. 1/1877, f. 81.
- 51 *Ibidem*, dosar nr. crt. 2/1877, f. 38.
- 52 Arh. Naț. Buzău, Fond Primăria comunei Brăești, dosar nr. crt. 78/1877, f. 269.
- 53 *Idem*, Fond Episcopia Buzău, dosar nr. crt. 3/1877, f. 3.
- 54 *Idem*, Fond Mănăstirea Rătești, dosar nr. crt. 1/1878, f. 17.